

Izhaja dvakrat na teden.
Velja za celo leto \$3.00
Published semy weekly.
Subscription \$3.00 yearly.

EDINOST

GLASILO SLOVENSKEGA KATOLISKEGA DRŽAVSTVA V AMERIKI.

ENTERED AS SECOND CLASS MATTER OCTOBER 11, 1919, AT POST OFFICE AT CHICAGO, ILL., UNDER THE ACT OF MARCH 3rd 1879.

ŠTEV. (No.) 8.

CHICAGO, ILL., PETEK, 28. JANUARJA, 1921.

LETO (VOL.) VII.

Published and distributed under permit (No. 320) authorized by the Act of October 6, 1917, on file at the Post Office of Chicago, Ill. — By the Order of the President A. S. Burleson, Postmaster General.

NAJNOVEJŠA POROČILA.

NEMČIJA KLJUBUJE ZAVEZNIKOM.

London, 27. januarja. — Poročila iz Berlina naznajajo, da odklanja Nemčija vsako komentiranje na sedajne ukrepe zavezniških zastopnikov v Parizu. Nemška vlada pravi, da bo vstrajala na stališču sklepa zavezniškega sestanka v Genovi. Nemčija se seveda zvija kolikor mogoče iz zavezniške pasti, v katero jo je privela zadnja vojna, ki jo je sama započela. Sedaj pravi, da predno more kaj obljuditi ali zavzeti se za kakšne obligacije napram zaveznikom, je treba, da skušeni ekonomski strokovnjaki vzamejo vso stvar v roke in preračunajo, ako je sploh kaj takega mogoče za sedajo Nemčijo.

FRANCIJA TRDI SVOJO.

Paris, 27. januarja. — Francoski zastopniki na sedanjem zavezniškem konferenci vstrajajo na stališču, da se mora Nemčija razoroziti strogo podoločah zadnjih konferenčnih odredb zaveznikov. Vsi tozadne sklepi se morajo izpolniti do zadnje črke. Danes delajo načrte, da bodo, če se Nemčija ne bo pokorila njihovim ukrepom, takoj okupirali nekaj ozemlja naprej od reke Reni. Eni izmed zavezniških zastopnikov pa delajo na to, da se sedaj okupirano nemško ozemlje ob reki Reni proglaša za daljšo dobo kot tako. To naj bi bil nekaka kazen za neizvrševanje obljud, ki jih je Nemčija storila pred zavezniški, pa jih odlaša in nalašč zavlačuje.

ZAVEZNIŠKI SVET PRIZNAL DVE BALTIŠKI DRŽAVI.

Paris, 27. januarja. — Po dolgih debatah so francoski zastopniki danes dovolili, da se pripozna Estonija in Letsko. Kot poročajo, je to zopet diplomatska zmaga za Veliko Britanijo. Francija je baje podpirala zadnjo Wilsonovo izjavo, ki je nagnalna, naj se Rusija ne deli. Politični opazovalci so mnenja, da bo sedaj Velika Britanija skušala finančno in politično podjarmiti te državice, ter jih bo obenem tudi skušala proti Rusiji. Kot vse kaže si pripravlja Anglija nova polja v Evropi, kjer bo v bodoče spletkarila in izkorisčala Evropo.

JAPONCI UBILI AMERIŠKEGA POROČNIKA.

Washington, D. C., 27. januarja. Na noto, ki jo postal državni deparment japonski vladi, naj se opraviči in pojasni, zakaj je neka japonska vojaška patrulja ustrelila nekega ameriškega poročnika v Vladivostoku v Sibiriji, je prišel zelo ozkosčen odgovor, ki ne vsebuje nič drugega kakor to, da so v Tokiju prejeli noto. Kakšne korake bo državni deparment podvzel nadalje, ni nikomur znano, vendar eno je, amerikanska vlada se je še vedno postavila za svoje državljanje.

NAŠIM ZASTOPNIKOM.

Ako je kateremu izmed cenjenih gg. zastopnikov ostalo kaj Ave Maria—koledarjev, prosimo, naj nam jih nemudoma pošlje nazaj, ker dobivamo vsak dan nova naročila, koledarja pa nimamo nobenega več.

FRANCIJA ZAHTEVA \$27,500,000,000.00.

Paris, 27. januarja. — Francoski finančni minister je baje predložil nov račun, ki bo Nemčiji predložen v najkrajšem času. Ta svota bo znašala kot pravijo, \$27,500,000,000.00. Toliko mora plačati Nemčija Franciji za odškodnino. Reparacijski odbor pravi, na bo Nemčija v stanju takoj začeti plačevati to svoto v razdeljenih obrokih.

KORŠKI ŽUPAN IZGINIL.

New York, 27. januarja. — Donal O'Callaghan, korški župan, je baje izginil brez vsakega sledu. Raznoljude so mnenja, da jo je popiral prav tako kakor jo je De Valera, predsednik takoimenovane irske republike. Zadnjič so ga videli na nekem sestanku, kamor mu je dovolila ameriška oblast, da je navoril neko pomočno družbo, ki se zavzema za revno in nepreskrbljeno irsko deco.

DE VALERA SE JE POJAVIL V FRANCIJI.

Paris, 28. januarja. — Predsednik irske republike Emon De Valera se nahaja baje v Franciji; tako poročajo vesti, ki prihajajo iz Pariza. Politični voditelji so mnenja, da bo De Valera javno nastopil in zahteval od zavezniške konference, ki je ravno sedaj na delu v Parizu, neodvisnost Irške.

Pravijo, da noči slišati o nikakem kompromisu z britansko vlado. — Vstraja odločno na stališču, da mora Irška postati neodvisna in popolnoma samostojna država.

Kaj bo storila v tem oziru britanska vlada, ni nikomur znano, toda eno je gotovo, da je De Valera mož, v katerega zaupa danes ves irski narod. Narod, ki prostovoljno umira za svojo ideale, tak narod ne more biti poteptan in uničen.

ČRNO PLEME SE MNOŽI.

Detroit, Mich., 27. januarja. — V Detroitu, Mich., se je črni rod pomnožil od leta 1910 do 1920 za 623.4 procentov. V Houston, Tex., je bilo leta 1910, 24,367 zamorcev. Leta 1920 pa so jih našeli 33,843. Torej ni nikakega strahu, da bi črni rod izumrl.

VAŽNO.

Vsem cenjenim naročnikom in čitateljem naših listov naznajamo, da od 1. januarja 1921 naprej stane list "Edinost" za celo leto. \$3.00 za pol leta. \$1.50 za četr leta. \$1.00

To so cene, ki naj jih vsi naši naročniki vpoštovajo in se po njih tudi ravnajo, kadar nam pošljajo svojo naročnino.

Istotako velja to naznailo za vse naše zastopnike in zastopnice.

Po 1. januarju smo vknjižili vsem naročnikom naročnino po novem dočilu za naš list "Edinost". List "Edinost" izhaja sedaj po dvakrat na teden, torej je samo ob sebi uimevno, da ga ne moremo dati za isto ceno kot smo ga dajali prej, ko je izhajal le vsak drugi teden po dvakrat. Zatorej bodo imeli nekateri, ki so nam po novem letu poslali naročnino, poleg svojega naslova znamovan datum za par mesecov manj, kakor si to morda predstavljajo po starem določilu.

Toliko v pojasnilo vsem cenjenim naročnikom in naročnicam lista "Edinosti".

ODKUPNINA ZA UKRADENO ŽENO.

Los Angeles, Cal., 27. jan. — Tatovi, ki so pred kratkim ukradli Mrs. Gladies Witherell, baje izredno krasno ženo, zahtevajo zdaj zanjo 50.000 dolarjev odkupnine. Na stanovanju njenega moža Mr. Witherell je nekdo vtaknil pod vrata pismo z naslednjo vsebino: "Witherell, Twoja žena je na varnem. Ne bodi v skrbah zaradi nje! Pripravi 50.000 dolarjev in v kratkem boš slišal več o meni. Nikar ne poskušaj obvestiti policije ali detektivov, ker s tem bi si lahko vse pokvaril!"

Tatovi so se spravili torej nad nov predmet: zakonske žene. Ne rečemo, da ne bi marsikakemu možkeemu ustregli, ko bi mu nenadoma odnesli "ta sitno" polovicu, med tem ko bi se večina mož šele tedaj naučila prav spoštovati in ljubiti svoje žene, ko bi jo izgubili.

Možje, pazite skrbno na svoje žene, da se Vam ne pripeti isto, kar se je propetilo Mr. Witherell!

KROGLO V GLAVO.

Chicago, Ill., 28. jan. — V torek zvečer je prišel k neki Mrs. Hoffman, ki stanuje na 1606 North Halsted Str., neznan ni mož, ki je moral imeti okrog 40 let, in je vzel od nje sobo v najem. Tamkaj si je končal živiljenje s tem, da si je pognal kroglo v glavo. Drugo jutro je gospodinja našla mrtvo truplo in je takoj obvestila policijo. Do sedaj še niso mogli dognati, kdo bi bil pravzaprav ta čudni mrtvec. Kar kar vse kaže, je hotel zakriti vsako sled, ki bi nam mogla posvetiti v njegovo preteklost. Iz svoje obleke je skrbno odstranil vse, iz česar bi se dalo količaj sklepati, kdo je pravzaprav. Oblečen je v rujavo obliko in obut v rujave čevlje. Edino kar so našli pri njem je to, da veden v kateri tovarni je bil napravljen njegov klobuk, ker ima še znotraj dotočni napis. Na podlagi tega skrajno skromnega odkritja se trudi policija, da bi dognala kdo je samomorilec.

KOLIKO PREBIVALCEVIMA CHICAGO.

Samo v preteklem letu je chicaško prebivalstvo narastlo za več kar 100.000.

Število chicaškega prebivalstva, ki je znašalo januarja meseca preteklega leta 2,701,701, se je v preteklem letu pomnožilo za več kar 100.000, tako da znaša sedaj 2,809,774. V najkrajšem času po imela torek Chicago tri milijone prebivalcev.

RUSKA INDUSTRIJA IN BOLJŠEVICI.

Znameniti newyorški časnik Albert Boni se je pred kratkim vrnil iz Rusije in sedaj objavlja v "The Chicago Daily News", kar je takoj izkusil. Tu podajamo njegov opis rусke industrije pod boljševiško vlado.

"Ruska industrija nima strojev na razpolago, manjka ji transportnih sredstev in nima delavcev". Tako se je izjavil Karl Radek, eden izmed boljševiških voditeljev. "Zares, delžela potrebuje vsega, kar je potrebno za produkcijo. Še več. Ne glede na veliko množino žita Rusija krvavo potrebuje vsega, kar bi moral imeti, da bi preživel svoje prebivalstvo po mestih". Isto trdijo vsi, opazovalci Rusije, vendar to nam nikakor ne da zadostne slike, kako daleč sega v resnici gospodarski polom v Rusiji.

Ruske tvornice delajo samo od časa do časa ter so brez pravega vodstva in nadzorstva, brez previdnosti, in so popolnoma nezmožne, boriti se s težavami, ki ovirajo, da bi se produkcija redno nadaljevala. Delavci so se polastili tvornic.

Nacionalizacija industrije se ni izvršila po pravi poti, temveč delavci so se siloma in nepostavno polastili tvornic. Do srede leta 1918 je bilo nacionaliziranih samo 500 tovaren. V največ slučajih so bile brez posebnega pomena. Veliko največjih strojnih fabrik, tkalnic in premogovnikov pa je ostalo v rokah privatnih lastnikov. Ta privatna podjetja, ki so obratovala samo pod delnim nadzorstvom delavskih odborov, so pokazala rapidno padanje produkcije. Da so zavrgli lastnike in tehnične ravnatelje, je imelo samo v nekaterih slučajih slabe posledice, najslabše pa je bilo to, da so na več mestih zavrgli tudi sodelovanje izkušenega izvrševalnega odbora, ki so ga krstili za "buržoazce in kapitalistične agente".

Vlada odredila nacionalizacijo tovaren.

Vsled teh dogodkov je vlada junija meseca 1918 odredila splošno nacionalizacijo tovaren. To so sistematicno izvedli in ob koncu 1. 1919 je bilo nacionaliziranih že nad 4000 industrijskih podjetij, ki je v njih delalo 75% vsega industrijskega delavstva.

Ta industrijska podjetja so poštavili pod nadzorstvo najvišjega ljudskega ekonomskega zbora, ki je bil v začetku zamišljen kot osrednji u-

(Dalje na 2. strani.)

Prejeli smo knjige DRUŽBE SV. MOHORJA

za leto

1921.

Kdor jih želi prejeti, naj se takoj zglesi, dokler jih je še kaj v zalogi.

CENA \$2.20.

IZ KATOLISKEGA SVETA.

VERSKO GIBANJE V SOVIETSKI RUSIJI.

O razmerju moskovskih vladodržev-židov do krščanske vere je ne-potrebno izgubljati veliko besedi. Jasno se zrcali v ravnjanju s pravoslavno kakor tudi katoliško cerkvijo. Da je katoliška cerkev zavzemala malo boljši položaj (dasiravno tudi ona zaznamenuje precejšnje število žrtev), se ima zahvaliti le dejству, da je bila pod carskim in državnim cerkvenim režimom vedno osovražena, zasledovana in trpinčena, kar jo gotovo dela pri boljševikih malo bolj simpatično.

Da to izpočeta tako kruto preganjanje ni bilo brez sledov, je jasno in umljivo, samo da se je rodilo nekaj čisto drugega iz njega nego so mislili boljševiški tirani. Od raznih prispevkov, ki nam poročajo o tem poslednjem, omenjam danes le par odlomkov, ki jih najdemo v poročilu italijanskega socialista Colombini, v poročilu o njegovi misiji v Rusiji. Govoreč o Petrogradu pravi:

"36.000 lesenih hiš so podrli pretečene zime in les porabili za kurjava; respektirali so samo cerkve in njih premoženje; posledica globoke religioznosti". O svojem posetu v velikanskih Putilovih delavnicah, iz katerih je izginilo ono ogromno število delavnih rok in se skrčilo na par tisoč starcev in žena, pripoveduje Colombini: "Letna produkcija te tovarne je padla na popravo treh lokomotiv, par sto vagonov in par deset topov; nekam malo za število delavstva (7000). Kar pa je najbolj čudno, je to, da je v vsakem oddelku postavljen oltar, ki je bolj urejen, kot vsi drugi objekti in stvari, kot n. pr. orodje v stroji, ki so popolnoma zanemarjeni".

RAZNO.

Komandant v Varšavi, glavnem mestu Poljske, je izdal ukaz, da morajo ob nedeljah vsi vojaki k službi božji, da se mora vsako jutro in vsak večer opraviti skupna molitev, in sicer očenaš, češčenamarija, vera in molitev za padle vojake. V Jugoslaviji pa menda rajši vidijo, da vojaki moralno propadajo kot pa da bi molili. Seveda za liberalizem so propali ljudje najprej zreli. — Danski kralj, ki se je mudil zadnje čase v Rimu, je obiskal tudi papeža. Po 500 letih je to prvič, da je bil danski kralj zopet pri papežu. — Ugleđ sv. Očeta vedno bolj raste. — Katoličani mesta Milan na Laškem so hoteli svojemu škofu za jubilej pokloniti dragoceno darilo. Škof pa je prosil: "Dajte mi rajši velik katoliški dom za krščanske organizacije. Kmalu so zbrali poldrugi milijon lir in kupili celo vrsto skupaj ležečih poslopij, kjer bodo imeli vse krščanske organizacije svoj dom.

NAJCENEJE IN NAJHITREJE

- pošiljamo denar v Jugoslavijo.
- po cenah istega dne,
- ko nam denar prinesete.

Vsa pisma naslavljajte na:

EDINOST,
1849 W. 22nd St., Chicago, Ill.

EDINOST.

GLASILO SLOVENSKEGA KATOLIŠKEGA DELAVSTVA V AMERIKI

Izjaha dvakrat na teden.

NASLOV:

Slovenian Franciscan Press.

1849 W. 22nd St.

Telephone Canal 98.

Chicago, Ill.

ADVERTISING RATES ON APPLICATION.

Published Semi-Weekly by

SLOVENIAN FRANCISCAN FATHERS, 1849 W. 22nd St., CHICAGO, ILL

Entered as second-class matter Oct. 11, 1919, at the post office at Chicago, Illinois, under the Act of March 3, 1879.

Naši socijalisti in vera.

Na naš članek "Socializem in vera", priobčen nedavno v "Edinosti", naši socialisti niso mislili ničesar odgovoriti. Razumemo, če so bili v zadregi. Če bi imeli toliko poštenja, kolikor imajo hinavščine, bi bili morali priznati: Res je, nam socialistom vera ni le deveta briga, ampak jo sovražimo in blatimo, kolikor nam naša propadla duša da. A v tem slučaju bi jim znali mnogi, ki jih farbajo, da niso proti veri, hrbet obrniti. To bi bila pa vendar več britka zguba, da bi se ne izplačalo roženkranc v roke vzeti, da, magari še s puščico iti po cerkvi pobirat. Če bi bili pa tajili, če to je zlobno obrekovanje, da smo mi proti veri, bi se bili pa zopet neznanško osmešili. Kajti če njih oboževani mojstri trdijo, da je socializem v svojem bistvu brezverski in v svojih težnjah protiverski, bi bilo vendar mogočno čudno slišati, ako bi njih "lerpobi" nasprotno trdili. Zato bi bilo z njih težavnega stališča še res najbolj pametno — molčati. Saj pravi slovenski pugovor, da kdor molči, devetim, ne samo enemu, odgovori. Ker pa nekomu le ni dalo miru, dokler jih ni podregal za odgovor, jim ni kažalo več molčati. Odgovorili so z znano socialistično stvarnostjo — k: obstoji in par tujih besedah, da bi njih nezavedna masa mislila, Bog ve kako so njih voditelji učeni. Mi s človekom antidualivijalnih nazorov sploh ne debatiramo. To je stvaren odgovor, kaj?

Odkrito povedano, mi od faliranih učiteljev in učiteljskih pripravnikov, ter podobnih veličin, ki jih je morje z evropskimi smetišči naplavilo v Ameriko, kaj bolj stvarnega sploh nismo pričakovali. Predobro nam je znano duševno obzorje te vrste ljudij. Saj smo nekdaj z njimi skupaj sedeli na gimnazijskih klopeh, seve le toliko časa, dokler niso bili primorani izpreči, ker so uvideli, da so njih glave le pretrde, da bi se mogle preriti skozi gimnazijo preko vseučilišča do altarja ali urada. Umetno je, če ljudem te vrste manjka potrebnih predpogojev za znanstvena razpravljanja. Njih znanje so drobei, ki jih deloma niso imeli prilike na podlagi modroslovja strniti v harmonično celoto, večinoma pa zmožnosti ne. Oni čutijo to praznoto, zato jo skušajo, kakor taki navadno delajo, s širokostenjem in drznostjo izpolniti. In ker je današnji čas plitvosti, ko se pri mnogih s širokimi ustmi več doseže, kot s stvarnim dokazovanjem, jih imajo nezavedne mase v časti, kakor bi vso znanost s "šeflo" pojedli.

Zadnji smo tedaj trdili in iz ust prominentnih socialistov dokazali, da je socializem z verskega stališča brezverski, njegovi zavedni privrženci pa ne samo brez, ampak tudi izrazito protiverski. Ker pa naši tukajšni socialisti pravijo, da so dotedna naša izvajanja antidualivijalna, to je prastara, bi znal eden ali drugi misliti, da smo za pokrepitev te svoje trditve navajali izjave kakih starih oziroma še prastarih socialistov, katerih protiverske nazore in težnje so mlajši že zdavnaj zavrgli, se nam zdi umestno še enkrat povzeti besedo.

Sicer ni res, da bi se bili mi sklicevali samo na kake stare, odnosno prastare veličine socializma. Saj smo mej drugimi dali besedo tudi Sparagu, Dietzgenu, Debsu, katerim je Proletarec zadnjih let veliko slavo pel in kojega učeni krog je hodil pod okno ječe, v kateri je sedel Debs, jokat kot judje na Jeruzalemško zidovje. No pa to je postranska stvar. Značilno je to, kako je bilo našim socialističnim priganjačem neljubo, da smo z obrazov njih mojstrov strgali nabožno masko, ki so si jo nadeli, kadar so šli na svoje misijone mej maso. Razumemo, zakaj jim je bilo to neljubo. Ta maska vleče, z njo so vedno delali največji business. Brez nje je socialistični agitator zlasti mej ljudstvom kot je naš vojak brez maske ob času napada s plini. Zato jo je treba na vsak način ohraniti. In da jo ohranijo, kaj so storili naši rdeči bratci. To kar tisti grešnik iz "boljših krogov", ki ga je neznanško peklo, da je časopisje javno pogrevalo njegove lumperije in ga tako pokopalo. Ko se je tako "grimal", mu da njegov priatelj ta-le kavalirski svet: Po časopisu objavi, da ti s človekom, ki je dotedna lumperijo napravil, nimaš drugačne skupnega, kot ime, pa še to bi bil prej spremenil, ko bi bil vedel, da bo kaj tacega zakrivil, ker te je sram biti že njim istega imena. Prav to so storili naši rdeči, ko smo njih mojstrom strgali nabožno masko. Naenkrat jih nočelo več poznati, njih, ki so jih prej kot svetnike častili. Njih nazorji so jim antidualivijalni. Odklanjajo jih, češ hvala Bogu, da nismo taki, kot ti naši nekdanji sodruži nesrečnega spomina, ki so hoteli samega Boga — naj jim bo milostljiv — "šturmatis".

Toda, bratci, saj se poznamo, kajne? Za nabožno masko gre, brez katere si vi ne upate mej naše ljudstvo po rekrute. A čas je, skrajni čas, da jo tudi vam strgamo z obrazov iz katerih se vrag reži. Naša dolžnost, kot katoliških časnikarjev je, da vas našemu ljudstvu predstavimo take kakoršni ste, agentje očeta laži. Če bi radi ljubega miru, katerega se nekateri katoliški zaspansi kar cede, molčali, bi morali enkrat iz ust večnega Sodnika slišati očitek: Vae tibi, quia tacuisti — gorje ti, ker si močal.

Poslušaj tedaj dragu ljudstvo, ki z Bogom in vero vanj še nisi obračunal.

Samo veš, da imajo tudi naši socialisti polna usta protestov, da niso proti veri, zlasti kadar hodijo okrog tebe, da bi te stem zvabili na limnice. Da celo javno, črno na belem si drznejo to trditi. Da bi razpršili vse pomisleke glede njih tozadevne odkritosrčnosti, izjavljajo v svojem glasilu "Proletarec": "Ne. Vera je resnično privatna zadeva. Kdor hoče postati član socialistične stranke, ne bo nikdar vprašan, ali je kataličan, ali pravoslaven, žid ali mohamedanec, budist ali ateist. Veruj, kar misliš, da je prav. Nihče te v stranki ne bo silil, da opusti svojo vero, če ti je ljuba, in zaradi verske razlike ne boš manj vreden član". (1917. 6. nov. str. 6.) Ker so isti članek, v katerem so podali to odločno

in jasno izjavo 25. nov. pretečega leta istotam str. 3. na novo dobesedno ponatisnil, bi človek mislil, da će ponovno tako slovesno izjavljajo, da niso proti veri, da spoštujejo vsako versko prepričanje, pa naj bo tudi katoliško, mora biti že res. Od mož se vendar ne more več zahtevati, kot možka beseda, ali pa niso možje ampak podli hinavci in brezvestni lažnici. Vedi, dragi ljudstvo, da velja o njih le to poslednje. Hinavci so, lažnici so, kakor more biti le oče laži in hinavščine, ker so v resnici ravno taki brez in protiverci kot s članihi sploh. Zavežemo se te težke obdolžitve, ne bi je jim zabrusili v obraz, če bi ne imeli tako nedvomnih dokazov za njo. S Proletarcem, njih strankinim glasilom, v roki jo hočemo nepobitno dokazati.

Tudi naši socialisti so brezverci. Kakor zavedni socialisti sploh so tudi naši, kolikor jih ve za kaj gre, materialisti, materializem pa pomeni popolni ateizem, popolno brezbostvo. On razлага postanek vsega kar je ravno narobe kot zdrav razum in božje razodetje.

(Dalej prihodnjič.)

RUSKA INDUSTRIZIJA IN BOLJEVSKI.

(Nadaljevanje 1. strani.)

rad, ki naj bi skrbel za razvoj industrijskega programa, za sorazmerno in pravično razdelitev dela in surovega materijala posameznim tovarnam ter naj bi deloval skupno z delavskim odborom kar se tiče vodstva in nadziranja.

Ko pa se je tovarniško nadzorstvo delavskega komiteja izkazalo bolj in bolj nepraktično in nezadostno ter se je vedno bolj živo občutila potreba po centraliziranem vodstvu tehnično izšolanih ljudi, prej omenjeni najvišji ljudski konci ni več ostal to, kar je bil v začetku, temveč se je razvil v nekak oddelek narodne vlade in je izvrševal absolutno nadzorstvo nad vsemi tovarnami, z diktatorsko oblastjo izbiral in nastavljal ravnatelje, uvedel prisiljeno delo in vojaško disciplino v industriji, zadušil vsak poizkus stavkanja in samovoljno podaljšal delavski čas.

V istem času pa so tudi odpravili enake plače. Z vsemi mogočimi vabilo so poskušali zvečati produkcijo in so preuredili plačevanje tako, da so dobili delavci plačo od posameznega kosa. Lastnikom in ravnateljem, ki so bili odstopili od svojih mest ko so se delavci polstili nadzorstva, so ponujali zdaj neverjetno visoke plače, ako zopet zavzamejo vodilna mesta.

Militarizacija odobre.

To postopanje je bilo odobreno na devetem kongresu ruskih komunistov aprila mesca 1920. Resolucije tega kongresa odobravajo militarizacijo industrije, prisiljeno delo, sprejem "bonus" — sistema v industriji, zopetno vpoklicanje specijalistov in nadzorstvo enega človeka nad tovarnami.

Po teh smernicah se je ravnal najvišji delavski koncil v začetku leta. Izkušenim ravnateljem so dovolili plače po 250.000 rubljev, kar bi znašalo po normalni vrednosti \$125.000, sedaj pa okoli \$2.500 na mesec. Z vojaško silo so vzdrževali organizacijo in disciplino. Celi narod, moški in ženske, je bil siloma primoran vstopiti v delavsko armado in vsak posamezni je moral sprejeti odkazano mu delo ne glede na to, mu je li ugašalo ali ne; delati je moral na ravnu tistem mestu in v ravnotisti tovarni, kamor so ga postavili, in nihče ni smel spremeni svojega mesta brez dovoljenja višje oblasti. V nekaterih slučajih so bili delavci celo prisiljeni stanovati na tovarniškem ozemlju; dostikrat so se morali kar ponoči posloviti od svojega doma in iti na odkazani jim kraj.

V takem razmerju stoejo torej delavci s komunisti. Ali zamorejo tedaj komunisti v resnici trditi, da zahtevajo voljo delavskega ljudstva? Ravnino nasprotno. Če pomislimo, da izvršujejo absolutno nadzorstvo nad vsemi panogami produkcije, nad železnicami, telefoni, rudniki, razdelitvijo hrane in obleke ter da poljubno razpolagajo z vojaštvom in s policijsko oblastjo in da ne poznajo v svoji diktaturi nobenih meja, potem moramo priznati, da ni bil noben kapitalist in noben car v večjem nasprotju z delavskim ljudstvom, kakor so sedanji ruski boljševiki.

Slabi uspehi.

To ravnanje se dosedaj ni dobro obneslo. Sicer je pa skoraj nemo-

lo leta 1913 zaposlenih 360.000 oseb; 280.000 od teh ni opravljalo vojaških opravil. Leta 1920 pa je znašalo celo število delavcev samo 192.000 in od teh jih le 102.000 ni imelo vojaških del. Da bi odpomogli tem obupnim razmeram, so izdelali komunisti načrt, da bodo poljedelce prisili delati po tovarnah in na ta način nadomestili razkropljene delavce.

ZIVIO "SLOVENSKI NARODNI DOM V CHICAGI"!

V sredo večer se je sešel prvič nov petindvajset členov odbor, ki je bil izvoljen preteklo nedeljo v stavbinski odbor našega Narodnega doma in šole pri cerkvi svetega Štefana. Pri tej velezanimivi seji se je sklenilo, začeti takoj prihodnji mesec s prvo nedeljo velik "drive", ali veliko akcijo za nabiranje potrebnega denarja za zidavo. Sklenili smo, da bomo šli do sto tisoč v ceni. Najmanj 50 tisoč moramo nabrat pri prihodnji "drive" v štirih tednih. Obiskali bomo prav vse Slovence in Slovenke v Chicagi in vsakega posebej vprašali, ako bo hotel kaj dati ali ne. Pobirali bomo pa prispevke, darove in posojilo v obliki delnic. Kolikor kdor da v posojilu, toliko mora dati v daru. Tekom "drive", bomo pobirali denarne prispevke in podpise prispevkov in posojila, kateri se bodo lahko izplačali ali takoj, ali pa za začetek z večjo svoto, pozneje pa v obrokih, vendar tekem enega leta. Prihodnjo sredo, to je druzega februarja, na Svečnico zvečer, bo zopet seja, na kateri se bo uredil cel ta "drive". Celo mesto se bo razdelilo v oddelke, in v vsakemu oddelku se bodo odločili posebni kolektorji in kolektorice, ki bodo obiskali Slovence v dotednem kraju. Vsak, kdor bo izplačal celo svoto daru in posojila, bo dobil krasno diplomo v spomin.

Več se bo oznanilo v nedeljo v cerkvi in pozneje v listu "Edinost". List "Edinost" bo z veseljem dal brezplačno mesto za oglaševanje in agitacijo.

Chicaški Slovenci, na noge! Sedaj se pokažite ali pa nikoli! Dajmo raje sedaj takoj več, da bo manj dolga, da bomo pozneje zopet lahko dali manj!

Toraj, Chicažani, prihodnjo nedeljo pa vsi na igro, kjer se boste izvrstno zabavali. Samo toliko vsem naprej povemo, da naj vsak prinese "frišno rutico" za solze, ker se bo treba večkrat malo pojokati, malo pa posmejati. Naše dekllice so že tako razburjene in že tako težko čakajo nedelje, da imajo že minute sešete. Koliko razočaranje, ako bi Vas ne bilo! Toraj, nikdo naj ne ostane doma!

Igra bo v nedeljo popoldne ob pol treh in zvečer ob pol osmiljih.

Zajček: "Joj, joj, kaj bo? Fratri nas že zopet ščipljajo!"

Felček: "Vrag naj pobere te faleote vse skupaj! Malo usmiljenja bi pa vendarle lahko imeli z našimi praznimi glavami!"

**Mi pošiljam denar
na vse kraje**

**JUGOSLAVIJE,
Slovenije, Hrvatske in Srbije.
Vse pošiljatve garantira**

**AMERICAN STATE BANK
1825—1827 BLUE ISLAND AVENUE,
CHICAGO, ILL.**

J. F. STEPINA,
predsednik;

A. J. KRASA,
tajnik.

Novice iz Jugoslavije.

Obupni klici iz Koroške. — Razmere v Avstriji, zlasti na Koroškem, so tako obupne in žalostne, da si obupnje niti misliti ne moremo. Kmetom so rekyrirali vse, žito, krompir, živino in še celo svinje. Slovenci ne dobe niti kart za živila, še manj pa živil, so prisiljeni, da se izseljujejo. Nemci in nemškutarji si pa pulijo lase, ker so glasovali za Avstrijo. Že pred tedni so Nemci in nemškutarji zahtevali na številnih sestankih, da hočejo proč od Avstrije ter da bodo zaprosili vrhovni svet v Parizu za zopetno ljudsko glasovanje. Kmalu po ljudskem glasovanju je izginil bel kruh, izginile so žemljice, na njihovo mesto je pa prišel krh iz koruzne moke, kateri je primešana moka iz koruznih storžev in fižola. Kruh je kisel in grenek, ima plesnjiv duh in je za bolne osebe popolnoma nevžiten. Ako pridejo mestjani z nahrbtniki na deželo, milo prosijo za živila, toda nemška krona nima nobene vrednosti in vse zahteva jugoslovanski denar. Vse prebivalstvo Koroške, še celo najzgrajenejši nemškutarji, se boje avstrijskega denarja tako, kakor kakega zastavljenega predmeta. Toda vse tarnanje listov in obupanega prebivalstva ne pomaga nič, po toči zvoniti je prepozno in po smrti je tudi kes prepozen. Na dan ljudskega glasovanja bi si bili Korošči lahko boljše postali.

Umrl je na Pobrežju pri Mariboru učitelj-veteran vpokojeni nadučitelj Jurij Bregant v visoki starosti 81 let. Rajnemu vzor-učitelju sveta večna luč!

DELO IN DENAR.

Spisal dr. Fr. Detela.
(Dalje.)

"To so ljudje, gospodična Elza!" je šepetal užaljeni strežaj Emil in sunil s komolcem in s kolenom gospodično Lizo. Krčmarica se je menila s kuharico zaradi večerje.

"Kaj pa hčerka Klepševa, Berta, ali ima že kaj ženina?" je nadaljeval krčmar.

"Ženina še ne prav", je dejala Liza; "ampak snubca ima dva".

"Potlej bo pa kmalu poroka", je menil krčmar in se obrnil k Mastnaku, s katerim sta imela važnejše pogovore.

Krčmarica pa je blagrovala Lizo, kako dobro službo da ima, in jo opominjala, da naj le varčuje, da se bo mogla enkrat omožiti.

Takšna brez taktnost je presedala vsem trem grajskim gostom tem huje, ker si nihče ni upal zavrniti oblastne krčmarice. Prav oddahnili so si, ko je odšla ona k drugi mizi in jih prepustila zaupnim pogovorom, ki so se sukali okrog vprašanja, ali postane mladi gospod Mosterih, sin bogatega železninarja, ali pa gospod pl. Rumpel, ki ima tako junaške brke, Klepšev zet. Navajali so se za enega in za drugega tehtni razlogi, denar in stare zvezne, postava in nastop.

"Gospodična Elza, še en kosček pečenke", je ponujal strežaj, "ali pa tole bedre! In ne pijete nič?" — Ampak da bo dobil Mosterih Berito, o tem ni dvoma".

"Prav moja misel", je šepetal Liza in pogledala pomenljivo strežaja Emila, "ker meni se zdi, da snubi Rumpel bolj mater nego hčer". Vsi trije so se spogledali in namuzali.

"Jaz, če bi bila z gospodom", je dejala strogo in poluglasno kuhanica, "bi vrgla Rumpla iz hiše".

"Zakaj in čemu?" je ugovarjal Emil, ki se je ponašal z ohlapnejšimi nazori. "Privoščite tudi gospo ne kaj zabave! Stari Klepš je vendar živ ali napol živ dolgčas".

"In kako ji bo šele dolgčas", je šepnila Liza, "ko pride v to pusto Javorje! In zdaj, na zimo. In niti Rumpla ne bo tukaj!"

"Jaz stavim svoje zalizce", je dejal Emil in si jih začel česati, "da bo v treh dneh za njo".

Ko so bili gostje tako obdelali vso družino, so plačali pošteno in se poslovili prijazno. Minula jih je bila vsa oblastnost, zasluga krčmara Rožiča, ki mu ni imponirala nikoli obleka, vselej le denar in ki je trdil da tudi velika gospoda ni toljkanj ošabna, kolikor so majhni ljudje ponižni.

"Kako gosposko se nosi Liza?"

je dejala krčmarica, ko so bili odšli.

"Ker obeša vse nase", je dejal mož. "In zdaj služi drugod; ko se postara, pa pade na občino".

"Na občino, na občino", je prikimal mesar. "Drugim meso, nam pa kosti in priklada. To so postave!"

"Ampak prisluži se več drugod".

"Ali je pa tudi vse pošteno, to vaju vprašam", je omejevala žena opravičevanje.

"Poštenost je obrt, ki malo nese, ker nič ne riskira", je dejal krčmar; "toda izgube ni; to je". Potem so premišljevali, ali premore Klepš pol milijona, ali ne, in se začeli smiliti sami sebi kot pravi siromaki v primeri s tolikim bogastvom.

Istega večera je bil razburil uradništvo po tvornici strokovni list "Napredni Kovinar" s sestavkom, ki je ostro napadal obrat te tvornice, češ da je tako zanikaren, da bo moral upravni svet od glavnice odpisati tretjino, ki je popolnoma izgubljena, da imajo delničarji pričakovati še drugih presenečenj in da je polom neizogiben, če se ne sanira podjetje; zakaj vodstvo je nesposobno, ravnateljstvu pa so vezane roke; "Napredni Kovinar" da si steje v sveto dolžnost opozoriti delničarje na te nedostatke.

Vse je bilo ogorčeno nad podlilm obrekljivcem, in ko je sprejel nekaj dni pozneje ravnatelj tvornice, gospod Adamič, svetnika Klepša, ki se je bil pripeljal s soprogom in hčerkom, si ni mogel kaj, da ne bi takoj izrazil svoje jeze nad toliko lovnoscino; on da slut, iz katerega kalnega vira da je pritekla ta mlakuzja, toda dokazov nima. Dolžil je tega in onega tekmeča in žigosal podlost. Hkrati se je čudil, da ni bil videti Klepš nič potri, nič užajen. Ta ravnodušnost mu je impo-

"Malenkost, gospod svetnik", je dejal ta, se vrgel v fotelj, prekriral noge in "Vi dovolite, gospod svetnik", si prižgal smotko. "Čemu hvala?" je dejal in puhal dim po sobi. "Ali je to zame umetnost? Če ne bi bili Vi sami ublažili napada, ko sem

nirala, kakor ga je očarala ljubeznost Klepševe gospe, ki ga je vabi na obed drugega dne.

Ko pa je sedel Klepš drugega dne v pisarni svojega letovišča, sta se pripeljala dva nova gosta. Klepš, ki je bil stopil radoveden k oknu, ju je spoznal takoj in se zavzel, ali prijetno ali neprijetno, to se ni dal razbrati z obraza, ki si je ostal vedno enako resen in prijazen.

Po stopnicah je prisopihal debel starec in za njim je stopical mlad gospod s ščipalnikom na klukastem nosu, živahan in nemiren; govoril je vso pot z jezikom, z očmi, z obrazom, z rokami.

"Dobro došli, gospod Mosterih!" si je mel roke vrh stopnic gospod Klepš, "dobro došli na kmetih, gospod dr. Lajb!"

"Gospod Klepš, gospod Klepš", je hropel zabuhli gospod, "Vi ste pričakovali bolj mojega sina, bolj mojega sina".

"Tudi, tudi, gospod Mosterih".

"Toda, kaj sem že hotel reči. Da, kupčijske zadeve so me privede, da, da, in potem tukaj gospod urednik "Naprednega Kovinarja". Kaj sem že hotel reči. Da, ali ste brali v listu napad? Ha, ha!"

"Prosim, gospoda, stopita malo v mojo pisarno!" je vabil Klepš, ko se je Mosterih grohotal, da se je moral nasloniti z obema rokama na držaj, in dr. Lajb mahal z rokami in si snemal in natikal ščipalnik.

"Prisrčna hvala, gospod doktor!" se je zahvaljeval v pisarni Klepš in stiskal uredniku roke.

"Malenkost, gospod svetnik", je dejal ta, se vrgel v fotelj, prekriral noge in "Vi dovolite, gospod svetnik", si prižgal smotko. "Čemu hvala?" je dejal in puhal dim po sobi. "Ali je to zame umetnost? Če ne bi bili Vi sami ublažili napada, ko sem

Vam predložil rokopis, bi bil učinek še večji".

"Kaj sem že hotel reči?" je iskal Mosterih misli in besed in vzdignil razprostre roke, kakor bi hotel bla-gosloviti urednika. "Zadostuje tudi ta, gospod doktor, zadostuje". Dr. Lajb se je priklonil.

"Jaz občudujem Vašo spremnost", je hvalil Klepš, "Vaše strokovnjaštvo". Dr. Lajb se je priklonil zopet, medtem ko se je Mosterih zopet grohotal: "Oh, oh, oh, strokovnjaštvo! Jaz sem razumel rokovnjaštvo, oh, oh, oh!"

"Kamor mahne Vaš meč", je nadaljeval Klepš, ne da bi se oziral na brez taktni Mosterih grohot, "useka smrtno rano. Delnice naše družbe so padle v kurzu že za 30 proc."

"Kaj je to 30 proc.?" je mahal dr. Lajb z rokami: "Pasti morajo še. Prosim, ali nisem manevriral imenitno? Ali je to zame umetnost? Prosim. Jaz napadem prvič, z odprtim šlemom, ostro, todá fino, strupeno, upravo družbe, ki je veljala doslej za vzorno. Učinek? Kurz delnic pada za 10 proc. Nič več? Jaz čakam. Nič? Dobro. Jaz objavim po novinah, da je naperil odvetnik gospoda Klepša proti meni, uredniku "Naprednega Kovinarja", tožbo, da se pa urednik nič ne boji, mar-več veseli, ker bo mogel odkriti še hujše rane tega labilnega podjetja

(Dalje prihodnjič.)

Posekal jih je. — Trije Ameri-kanci se širokoustijo, kako visoki so nebottičniki (skyscraper) v hjihi-vem rojstnem mestu. — "Mi smo morali napeljati kisik v zgornja nadstropja", je povedal mož iz Frisco, ker je zgoraj zrak že popolno-ma razredčen". — "Naše strehe so pokrite z večnim snegom", je de-jal nato Chicažan. — "To ni še vse nič", je odvrnil Newyorčan. "Pri nas moramo božična darila že po-lefi kupiti, ker preden pridejo po-liftu v najvišje nadstropje, je že zima".

Vprašalni kotiček?

Vprašanje: Ali more biti boter pri krstu človek, ki je civilno poročen z ženo, ločeno od svojega moža? Odgovorite v vprašalnem kotičku!

Radovednež iz Brooklyna.

Odgovor: Novi zakonik to odločno prepoveduje. Tak človek ne more biti ne krstni, ne birmanski boter, niti priča pri poroki, ker je iz-občen iz katoliške cerkve, toraj ni-ti katoliček ni več.

Vprašanje: Ali sme biti krščen otrok staršev, ki so civilno poročeni?

Radovednež iz New Yorka.

Odgovor: Otrok more biti krščen, vendar pa mora duhovnik biti strožji glede botrov, da ima zagoto-vilo, da bo otrok tudi katoliško vzgojen. Vendar pa se pri takem krstu ne sme napisati očetovega imena v krstne knjige, temveč velja pred cerkvijo kot nezakonski otrok. Glede pozakonjenja takih otrok, ako se starši potem veljavno poroče, pa vprašajte krajevnega župnika.

Če ste varčni pri eni stvari zakaj niste pri drugi?

— Slovencem v Chicagi naznjam, da izvršujem vsa čevljarska dela najboljše in najhitrejše. Sedaj ko je neznosna draginja, si veliko prihranite, če daste svoje čevlje popraviti. Zalegli Vam bodo kot novi, poleg tega pa ostane Vam v žepu nekaj dolarjev. Moje delo je izvršeno z najboljšimi stroji in je nad vse trpežno. — Poskusite in prepričajte se sami!

Prodajam tudi trakove za čevlje, kakor tudi razne kre-me za čiščenje čevljev.

Za vse se Vam priporočam J. ADAMS,
1845 W. 22nd St., Chicago.

BEN . BASKERVILLE, D.D.S. Zobozdravnik

Se priporoča vsem Jugoslovanom.

Njegov urad je na:

2209 West 22nd Street (blizu Leavitt ulice.)

Phone: Canal 5426.

John Gornik

SLOVENSKI TRGOVEC IN KROJAC
617 ST. CLAIR AVENUE CLEVELAND, O.

se priporoča za nakup MOŠKE IN DEŠKE OPRAVE
Izdeluje MOŠKE OBLEKE po naročilu točno in ceno.

POKLICITE NAS!

Kadar potrebujete Avtomobile za poroke, krstnine, kakor tudi pogrebne sprevode.

V enakih slučajih se uljudno priporočam vsem Slovencem.

ANDREW GLAVACH
1828 West 22nd Street
Chicago, Ill.

"Kadar pokličete na telefon, rabi-te vedno štev. Canal 5889."

AKO STE BOLNI.

Ako trpite na trganju po ramah, križu in nogah, če Vas trga po vratu ali po glavi, pa naj si bo že od prehljenja, ali drugače, ter če Vas zdravniki ne morejo ozdraviti te bolezni, tedaj pridite k meni.

JAZ SEM IZNAŠEL

zdravilo ki vam bo pomagalo če tudi zdravniki niso bili v stanu Vam pomagati.

VEM ZA ZDRAVI

lo ki ozdravi vnetje grla (Tonsilitis), brez da bi morali na kakake operacije. Poskusite in prepričajte se!

PETER A. MILLER,

Expert Optician—Full Line of Jewelry—Watch Repairing.
Satisfaction Guaranteed.

2128 W. 22nd Str. --:-:- Chicago, Ill.
PHONE: CANAL 5838.

